

Meditace hexagramu a jeho barev

Rudolf Steiner

Esoterní hodina, Berlín, 7. ledna 1908

Chceme-li se na takovýto okultní obrazec (hexagram) jako v minulé hodině podívat tak, aby to pro nás bylo prospěšné, pak nestačí, abychom na něho jenom bez ustání hleděli. Spíše si ho musíme v tichých chvílích v duchu znovu a znovu malovat a meditovat o významu jednotlivých barev. Jedině takto budeme moci získat prospěch a užitek, jaký taková okultní znamení mohou mít, jestliže se jimi zaobíráme náležitým způsobem. Neboť v těchto několika okultních obrazcích je nám dána celá světová moudrost. A opakovaným pohroužením se do nich budeme zvolna chápat duchovní souvislosti vyšších světů.

Z tohoto hexagramu si vyberme dvě proti sobě stojící barvy: červenou a zelenou. Tyto barvy stojí proti sobě zcela záměrně. Co může znamenat červená a co zelená barva? Zelenou barvu nacházíme venku v rostlinném světě, který tvoří pokrývku země. A jaký je vztah člověka k rostlině? Víme, že člověk vedl na Saturnu existenci, která v jistém ohledu odpovídá našim dnešním nerostům. To ale neznamená, že by člověk kdysi byl nerostem! Naše dnešní nerostná říše je dokonce nejmladší přírodní říší. Víme dále, že na Slunci vedl člověk existenci podobnou rostlinám. Dnes v rostlinách proudí nazelenalá šťáva. Podobná šťáva proudila v tehdejších lidských bytostech. Kdybychom dnes nějakým kouzlem mohli do rostliny dostat astrální součásti, zrudla by! Tím, že člověk na Měsíci dostal ke stávajícím tělům tělo astrální, se jeho vnitřní šťáva zbarvila do červena - stala se rudou krví.

Uvědomte si, že rostlina je cudná, že nemá žádosti a vášně: zlost, strach, bázeň. Tím, že se člověk stal v jistém ohledu horším než rostlina, dostal něco, co ho pozvedlo nad rostlinu: bdělé denní vědomí. Dnešní rostlinný svět spí. Rostlina je obrácený člověk.

Kořeny směřuje do středu Země, kde se nachází její Já. Tatáž síla, která v rostlině působí dolů, působí naopak u člověka nahoru. Skutečnost, že člověk dostal krev, vyjadřuje přijetí Já. Výrazem Já je rudá krev.

Když budete duchovním zrakem pozorovat vnitřní plochu zeleného listu,

objeví se vám jako červená. Tato červená síla je takříkajíc duchovní. Uvidíme-li červenou plochu na bílém pozadí, zaostříme-li na ni a potom se podíváme na bílou plochu, ukáže se nám zelená skvrna. A naopak nastane totéž. Tyto barvy se nazývají komplementární. I v takovém fyzikálním jevu se tedy vyjadřuje vnitřní duchovní souvislost.

Nebo si vezměme dvě jiné barvy stojící proti sobě, modrou a oranžovou. Je třeba, abyste věděli, že oranžová má dva aspekty: oranžovou a zlatou. Kde v přírodě najdeme modrou? Když zvedneme zrak k neomezeným dálavám nebeské klenby! A kde zlatou? Na obrazech starých mistrů spatříme zlaté pozadí. Tito staří mistři malovali ještě podle tradice, která věděla mnohé o jevech a bytostech vyšších světů. Když duchovním zrakem vzhledneme k nebeskému prostoru, ukáže se nám ve zlatých hloubkách. Proto na starých malbách spatříme hlavy andělů na zlatém podkladu; protože když (duchovně) vzhlednete k nebi, ukáže se vám ve zlatých barvách.

Proto musíme to, co je z hlediska smyslu roztroušené v celém kosmu, sbírat k výstavbě své duše. Jen si uvědomte, jak jsou po celé Zemi roztroušeny potraviny, které slouží k výstavbě našeho těla. Jen si to živě představte! Právě tak je tomu v duchovním ohledu. I duše musí z chaosu posbírat to, co je vhodné k její výstavbě.

Když nějaká duše začne takto meditovat, začne se rozvíjet jeden orgán ve fyzickém těle: hlenová žláza. Hlenová žláza je u normálního průměrného člověka orgánem velkým ani ne jako třešňová pecka, nacházejícím se za šišinkou. Obsahuje však nepoměrně velké síly. Reguluje totiž správnou výstavbu těla co do jeho velikosti. U takzvaných obrů, kteří jsou předváděni na poutích, se jedná o onemocnění hlenové žlázy. Síly, které tato žláza uvádí do pohybu, se musí nějakým způsobem uplatnit. Když na sobě začne meditant pracovat, v hlenové žláze se probouzejí síly. Z hlenové žlázy probíhá organická výstavba astrálního těla z chaosu pocitů. Když šišinku obetkají zlaté nitky vycházející z hlenové žlázy, nastává okamžik, kdy přeměna astrálního těla v duchovní svébytlí, tzv. mañas, pokročí natolik, že éterné tělo může být přeměňováno v buddhi.

Kdo o podobných okulturních znameních medituje tímto způsobem, ten účelně pracuje na výstavbě svých vyšších těl. Někdy duše ve vší tichosti za velmi krátkou dobu nesmírně rychle vyroste. Mohli bychom říci, že duše ke svému vývoji nepotřebuje vůbec čas, nýbrž jen hluboce niterný klid.